

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/684/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200123
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615200123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: Ing. V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X. XX, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, za účasti Okresného prokurátora Liptovský Mikuláš, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 25. septembra 2015, sp. zn. 7C/13/2015-70, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcovi a Okresnému prokurátorovi Liptovský Mikuláš náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 17.500 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 17 ods. 2, 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Vychádzal zo skutkového zistenia, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu a nečinnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš, v dôsledku ktorého mu bola spôsobená vážna ujma v podobe nemožnosti uchádzať sa v obci o volenú funkciu hlavného kontrolóra, čím mu bolo odňaté jeho ústavné právo na prístup k voleným funkciám v zmysle čl. 30 ods. 4 Ústavy SR. Takýmto nesprávnym úradným postupom a nečinnosťou zo strany okresného súdu mu bola spôsobená vážna nemajetková ujma na občianskej cti a dôstojnosti, dobrom mene, ako aj v súkromí, čím došlo k značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti - v Obci Demänovská Dolina, kde je verejne známou a činnou osobou. Vykonaným dokazovaním zistil, že Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 28.11.2012 pod č. k. 1T/132/2012-97 vydal trestný rozkaz, ktorým navrhovateľa uznal vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 400 Eur podľa § 212 ods. 1, 2, § 38 ods. 3, § 36j, § 56 ods. 1 a § 57 ods. 3 Trestného zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 22.12.2012. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 17.04.2013 podal navrhovateľ odpor proti uvedenému trestnému rozkazu. Zo záznamu o zložení zo dňa 02.04.2013 mal preukázané, že navrhovateľ uhradil peňažný trest vo výške 400 Eur. Okresný súd Liptovský Mikuláš po vykonanom dokazovaní uznesením č. k. 1T/132/2012-142 zo dňa 05.06.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.07.2013, podľa § 355 ods. 5 Trestného poriadku odmietol odpor obvineného Ing. V. O. (navrhovateľa) proti trestnému rozkazu OS Liptovský Mikuláš zo dňa 28.11.2012 sp. zn. 1T/132/2012. Po podaní sťažnosti odsúdeného, Krajský súd v Žiline uznesením z 17.07.2013 sp. zn. 2Tos 58/2013-161 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 20.11.2013 sp. zn. 3Tdo/61/2013-192 dovolanie odsúdeného podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku odmietol.

Obecné zastupiteľstvo Obce Demänovská Dolina uznesením č. 25/2014 vyhlásila nové voľby na funkciu hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina v súlade s ust. § 18a ods. 4 Zákona č. 369/90 Zb. o obecnom zriadení a deň konania voľby hlavného kontrolóra vyhlásil na deň 21.01.2014. Listom zo dňa 17.03.2014 obec oznámila navrhovateľovi, že nespĺňa predpoklady ustanovenia zákonom, s poukazom na uznesenie obce na výkon funkcie hlavného kontrolóra, nakoľko v zmysle § 18a ods. 2 posledná veta Zákona č. 369/90 Zb., súčasťou prihlášky je aj výpis z registra trestov nie starší ako tri mesiace a ďalšie doklady. Obálka navrhovateľa riadne uzatvorená a označená v deň otvárania obálok obsahovala výpis z registra trestov zo dňa 03.03.2014, v ktorom bolo zaznamenané uloženie peňažného trestu, pričom obec v odpovedi v liste z 17.03.2014 navrhovateľovi oznámila, že nespĺňa predpoklad výkonu práce vo verejnom záujme a to bezúhonnosť, v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 552/2003 Z. z., keďže bol na základe trestného rozkazu z 28.11.2012 odsúdený pre spáchanie trestného činu. V uvedenom liste sa zároveň konštatuje, že pokiaľ navrhovateľ súčasne s výpisom z registra trestov z 03.03.2014 predložil sťažnosť na postup súdu adresovanú JUDr. Ivete Žiškovéj, napriek tejto skutočnosti nie je možné na základe predložených písomností preukázateľne konštatovať, že splnil základný predpoklad na výkon práce vo verejnom záujme v zmysle § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 552/2003 Z. z.. Predsedníčka Okresného súdu Liptovský Mikuláš v odpovedi na sťažnosť postupu súdu vedenú pod sp. zn. 399/14-3 zo dňa 06.03.2014 sťažovateľovi (navrhovateľovi) oznámila, „že dôvodom, pre ktorý nebolo zaslané oznámenie registru trestov o úhrade peňažného trestu ihneď po jeho zaplatení, bolo prebiehajúce odvolacie a následne dovolacie konanie. Dovtedy, kým v trestnej veci nebola s konečnou platnosťou vyriešená otázka viny, nemohlo dôjsť ani k vykonaniu peňažného trestu s následkom jeho zahladenia. Potom, ako rozhodol vo veci Najvyšší súd SR, boli v lehotách primeraných zaťažnosti tunajšieho súdu, vykonávané úkony po rozsudkovej agende, v rámci čoho bolo zaslané registru trestov aj oznámenie o tom, že uhradil peňažný trest“. Navrhovateľ žiadosťou z 21.03.2014 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z.. Listom zo dňa 12.09.2014 oznámil odporca, že žiadosť bola predbežne prerokovaná, pričom nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. je možné považovať za činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené zákonné ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok: 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V danom prípade samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv účastníka na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne nemajú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Uvedené bolo konštatované aj vo vybavení sťažnosti navrhovateľa predsedníčkou Okresného súdu Liptovský Mikuláš, z ktorého výsledku v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. bolo potrebné vychádzať. Oznámenie registru trestov o úhrade peňažného dlhu nedošlo ihneď po jeho zaplatení z dôvodu, že prebiehalo odvolacie a následne dovolacie konanie. Pokiaľ v trestnej veci navrhovateľa nebola s konečnou platnosťou vyriešená otázka viny, nemohlo dôjsť ani k vykonaniu peňažného trestu s následkom jeho zahladenia. Dôvodom, pre ktorý Obec Demänovská Dolina nezaradila navrhovateľa medzi kandidátov na funkciu hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina bolo i to, že zahladenie odsúdenia navrhovateľa nepreukázal relevantným spôsobom, keďže spolu s výpisom z registra trestov z 03.03.2003 predložil len sťažnosť na postup súdu adresovanú predsedníčke Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Nebol teda preukázaný navrhovateľom tvrdý nesprávny úradný postup príčinnej súvislosti s nemožnosťou uchádzať sa o volenú funkciu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a zaviazal neúspešného odporcu zaplatiť úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 12,70 Eur titulom cestovných nákladov.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietal, že okresný súd zistené skutkové okolnosti nesprávne vyhodnotil a tieto si aj vzájomne odporujú. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ nie vlastnou vinou mal vo výpise registra trestov ešte dňa 03.03.2014 záznam o odsúdení, nespĺňal základný predpoklad výkonu práce vo verejnom záujme - bezúhonnosť, v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme. Poukázal na skutočnosť, že k zahladeniu odsúdenia malo dôjsť v zmysle § 92 ods. 2 Trestného zákona už zaplatením peňažného trestu. Kauzálny nexus medzi ujmom, ktorej náhrady sa domáha a nesprávnym úradným postupom považuje za nespochybniteľný. Pokiaľ spolu s výpisom registra trestov zo dňa

03.03.2014 obci predložil podľa tvrdenia súdu len sťažnosť na postup súdu adresovaný predsedníčke okresného súdu, Obec Demänovská Dolina o jeho bezúhonnosti bola riadne a včas informovaná. Ak však obec chcela dodržať zákon v preukázaní podmienky jeho bezúhonnosti, inak postupovať nemohla, keďže bezúhonnosť sa preukazuje výlučne výpisom z registra trestov. Tým je preukázaná príčinná súvislosť medzi spôsobenou ujmom a nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Ak predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2012, pričom na základe výzvy súdu zo dňa 02.04.2013 zaplatil peňažný trest v zmysle § 92 ods. 2 Trestného zákona, došlo k zahladeniu jeho odsúdenia už momentom zaplataenia peňažného trestu. Na túto skutočnosť mal nadväzovať v zmysle právneho poriadku SR postup okresného súdu (v zákonom predvídanej lehote), na ktorej konci malo byť zosúladienie zapísaného stavu v registri trestov so skutočným stavom. K tomuto došlo až dňa 04.03.2014. K zosúladieniu právneho stavu so stavom zapísaným v registri trestov došlo výlučne vinou okresného súdu v trvaní takmer jeden rok. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a priznať mu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vo výške 17.500 Eur.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Okrem skutočností uvádzaných v rozsudku poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ si predovšetkým neprivodil situáciu, kedy sa nemohol uchádzať o verejnú funkciu tým, že tu bol nesprávny postup súdu, ale vlastnou nečinnosťou. Navrhovateľ bol vyzvaný, aby predložil doklad preukazujúci, že skutočne došlo k zahladeniu jeho odsúdenia. Na základe výzvy mal navrhovateľ predložiť doklad preukazujúci úhradu peňažného trestu. Poukázal ďalej, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, ako dospel k výške nemajetkovej ujmy, akú v konaní požaduje. Navrhovateľ sa chcel uchádzať o funkciu hlavného kontrolóra, avšak nemal nikde garantované, že by bol obecným zastupiteľstvom aj skutočne za kontrolóra zvolený. Nesprávny úradný postup konštatuje len navrhovateľ, nikto iný, žiadny orgán doposiaľ nekonštatoval takýto nesprávny úradný postup.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav, skutkové okolnosti vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 132 O.s.p., na základe ktorého dospel k správne právne záveru, keď nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 17.500 Eur pre nenaplnenie predpokladov pre jeho priznanie, ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa plne stotožňuje s dôvodmi rozsudku okresného súdu, na ktoré v odôvodnení svojho rozsudku odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Krajský súd považoval za významné reagovať na skutočnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní proti rozsudku okresného súdu, ktorými je ako odvolací súd v odvolacom konaní viazaný (§ 205 ods. 1, 3 O.s.p.) a ktoré sú významné z hľadiska právneho posúdenia veci.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v celkovej výške 17.500 Eur v dôsledku nesprávneho úradného postupu a nečinnosti súdu, na základe ktorého mu bola spôsobená vážna ujma v podobe nemožnosti uchádzať sa v obci o volenú funkciu hlavného kontrolóra.

Nesporne z výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 28.11.2012 sp. zn. 1T/132/2012-97 bol navrhovateľ odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 212 ods. 1, 2, § 36j, § 38 ods. 3, § 56 ods. 1 a § 57 ods. 3 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 400 Eur. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2012. Proti trestnému rozkazu navrhovateľ podal odpor dňa 17.04.2013, o ktorom rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 05.06.2013 sp. zn. 1T/132/2012-142 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.07.2013) tak, že odpor obvineného Ing. V. O. (navrhovateľa) proti trestnému rozkazu odmietol. Na základe podanej sťažnosti odsúdeného, Krajský súd v Žiline uznesením z 17.07.2013 sp. zn. 2Tos 58/2013-161 z 17.07.2013 sťažnosť odsúdeného (navrhovateľa) zamietol. Na základe podaného dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline,

Najvyšší súd SR uznesením z 20.11.2013 sp. zn. 3Tdo/61/2013-192 dovolanie obvineného odmietol. Ďalej bolo nesporne zistené, že peňažný trest navrhovateľ uhradil dňa 02.04.2013. V registri trestov došlo k zahladeniu odsúdenia peňažného trestu v zmysle § 92 ods. 2 Trestného zákona dňa 04.03.2014. Navrhovateľ uvádzal, že pokiaľ sa na základe uznesenia Obce Demänovská Dolina č. 25/2014 prihlásil do výberového konania na voľby hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina, nesplnil predpoklady ustanovené zákonom (§ 18a ods. 3, § 18a ods. 4 Zákona č. 369/90 Zb. o obecnom zriadení a § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v platnom znení), keďže v deň otvárania obálok bol predložený výpis z registra trestov zo dňa 03.03.2014, na ktorom bol záznam o uložení trestu, na základe trestného rozkazu z 28.11.2012, čím nenaplnil podmienku bezúhonnosti.

Na doplnenie správnosti dôvodov okresného súdu krajský súd zdôrazňuje, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom za ktorý sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Vo vzťahu k uvedeným zákonným podmienkam okresný súd správne konštatoval, že „porušenie povinnosti“ je potrebné hodnotiť ku všetkým okolnostiam prejednávanej veci. Nemožno preto vyvodiť, že okresný súd bol v omeškaní so zaslaním písomného oznámenia súdu podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.07.2014, v trvaní viac ako jeden rok, bez hodnotenia ďalších skutočností. Je síce nesporné, že k zaplateniu peňažného trestu došlo dňa 02.04.2013, ale v situácii, keď navrhovateľ ako obvinený podal proti platobnému rozkazu sťažnosť, o ktorom rozhodoval následne okresný súd, o správnosti rozhodnutia ktorého rozhodoval ako odvolací súd Krajský súd v Žiline a následne, ak proti rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané dovolanie, o ktorom rozhodol dňa 20.11.2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky, nemožno hodnotiť, že by súd mal bezodkladne po zaplatení peňažného trestu takéto oznámenie registru trestov zaslať. V zmysle podmienok § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. nebol konštatovaný prieťah v konaní zavinený súdom príslušným orgánom, a teda nebol daný základ pre vyvodenie nesprávneho úradného postupu. Predsedníčka Okresného súdu Liptovský Mikuláš v odpovedi na sťažnosť postupu súdu vedenú pod Spr. 399/14-3 zo dňa 06.03.2014 sťažovateľovi (navrhovateľovi) oznámila, že dôvodom, pre ktorý nebolo zaslané oznámenie registru trestov o úhrade peňažného trestu ihneď po jeho zaplatení, bolo prebiehajúce odvolacie a následne dovolacie konanie. Nečinnosť, resp. tvrdená neskorá činnosť súdu podľa Zákona o registri trestov nebola konštatovaná ani iným orgánom uvádzaným v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., napr. z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy bolo potrebné, aby špecifikoval a preukázal závažnosť vznikutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v súkromnom živote, ako aj závažnosť následkov v spoločenskom živote, ako to predpokladá ust. § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z..

Nesporne z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ sa prihlásil do výberového konania voľieb na funkciu hlavného kontrolóra Obce Demänovská Dolina, v súlade s ust. § 18a ods. 3, § 18a ods. 4 Zákona č. 369/90 Zb., pričom podmienkou tohto výberového konania bolo aj preukázanie bezúhonnosti v zmysle § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 552/2003 Z. z.. Navrhovateľ predložil v súvislosti s jeho prihláškou výpis z registra trestov zo dňa 03.03.2014, ktorý obsahoval záznam o uložení peňažného trestu, na základe trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 28.11.2012 sp. zn. 1T/132/2012-97, na základe čoho mu Obec Demänovská Dolina listom zo dňa 17.03.2014 oznámila, že nespĺňa predpoklady ustanovené zákonom v podobe nemožnosti uchádzať sa v obci o volenú funkciu hlavného kontrolóra. Už ako bolo konštatované, k zosúladieniu stavu v registri trestov došlo dňa 04.03.2014, čo navrhovateľovi bolo oznámené v odpovedi na sťažnosť postupu súdu pod Spr. 399/14-3 zo dňa 06.03.2014. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd dospel k záveru, že nič nebránilo navrhovateľovi, aby po tomto oznámení následného postupu okresného súdu požiadal o nový výpis registra trestov, na základe ktorého by vo výberovom konaní preukázal splnenie predpokladov uvedených v § 3 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 552/2003 Z. z.. Ak sa však navrhovateľ v uvedenom vyhlásenom výberovom konaní na funkciu hlavného kontrolóra naznačeným spôsobom nesprával, nemožno vyvodiť jeho prípadný neúspech vo voľbách tak, že k tomu došlo v príčinnej súvislosti s

nesprávnym úradným postupom okresného súdu, jeho nečinnosťou v postupe podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 330/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. Navyiac, navrhovateľ v zmysle podmienok uvedených v § 17 ods. 2 a 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. nepreukázal, že by sa v dôsledku nesprávneho úradného postupu jednalo o neoprávnený zásah do práva na česť a dôstojnosť, ktorým by bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť navrhovateľa v spoločnosti a že ním uvedená ujma je tak závažnou, ktorú by bolo možné vyvážiť náhradou v peniazoch.

Na základe uvedených skutočností, keďže okresný súd dôsledne preskúmal predpoklady vzniku tvrdeného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 2 a 3 Zákona č. 514/2003 Z. z., pričom návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi a okresnému prokurátorovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v súlade so zákonnými podmienkami uvedenými v § 151 ods. 1 O.s.p. si trovy odvolacieho konania neuplatnili.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerov hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie prípustné **n i e j e .**